

วันอาทิตย์ที่ 20 กันยายน 2026

ดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ - ตอนที่ 7: กฎของความเชื่อ

ในบทเรียนนี้ เราจะเรียนรู้ว่าพระคัมภีร์เปิดเผยว่า ความเชื่อเป็นกฎฝ่ายวิญญาณ กฎฝ่ายวิญญาณทำงานเช่นเดียวกับ กฎฝ่ายธรรมชาติ

ความจริงที่ต้องยึดมั่น: กฎฝ่ายวิญญาณของความเชื่อ คือการพูดด้วยปากของเราในสิ่งที่เราเชื่ออยู่ในใจของเรา

- 1 ความเชื่อเป็นกฎฝ่ายวิญญาณ – โรม 3:27-28
 - 1.1 ท่านได้รับความรอดและได้รับการทำให้ชอบธรรมโดยการใช้กฎของความเชื่อ
 - 1.2 กฎฝ่ายวิญญาณก็เหมือนกับกฎธรรมชาติ คือทำงานเหมือนกันสำหรับทุกคน
 - 1.3 บางคนไม่เข้าใจหรือไม่ได้ใช้กฎของความเชื่อ เพราะพวกเขาเข้าใจผิดเกี่ยวกับอำนาจปกครองสูงสุดของพระเจ้า – เฉลยธรรมบัญญัติ 30:15, 19-20; มัทธิว 8:13, 9:28-30
- 2 กฎของความเชื่อคือ การพูดสิ่งที่เราเชื่อ – 2 โครินธ์ 4:13
 - 2.1 เราพูดสิ่งที่เราเชื่อในใจของเราออกมา
 - 2.2 การดำเนินชีวิตโดยความเชื่อหมายถึง เราพูดด้วยปากของเราอย่างต่อเนื่องในสิ่งที่เราเชื่ออยู่ในใจของเรา: พระคัมภีร์
 - 2.3 หลีกเลี่ยงการสารภาพสองทาง – ยากอบ 1:4-6
- 3 คริสเตียนต้องเข้าใจว่าคำพูดของเรามีอำนาจ – สุภาษิต 18:20-21
 - 3.1 เราเห็นกฎของความเชื่อและอำนาจของคำพูดทำงานผ่านผู้สอดแนมสิบสองคน – กันดารวิถี 13:27-31, 33; กันดารวิถี 14:2, 28

สรุป: เราต้องเข้าใจว่า พระเจ้าผู้ทรงอำนาจปกครองสูงสุดได้ทรงสถาปนากฎฝ่ายวิญญาณของความเชื่อไว้ซึ่งจะทำงานเหมือนกันสำหรับทุกคน กฎของความเชื่อคือ: เราเชื่อ ดังนั้นเราจึงพูด จำไว้ว่า คำพูดของท่านมีอำนาจ ไม่ใช่อำนาจปกครองสูงสุดของพระเจ้าที่กำหนดว่าท่านจะดำเนินชีวิตอย่างมีชัยชนะและได้รับพระพรของพระเจ้าหรือไม่ แต่คือเมื่อเราใช้กฎของความเชื่อ และอำนาจของคำพูดของเรา

คำถามอภิปราย:

1. โรม 3:27 อธิบายความเชื่อไว้อย่างไร?
2. ตาม 2 โครินธ์ 4:13 กฎของความเชื่อคืออะไร?
3. สุภาษิต 20:20-21 กล่าวถึงคำพูดของเราอย่างไร?